

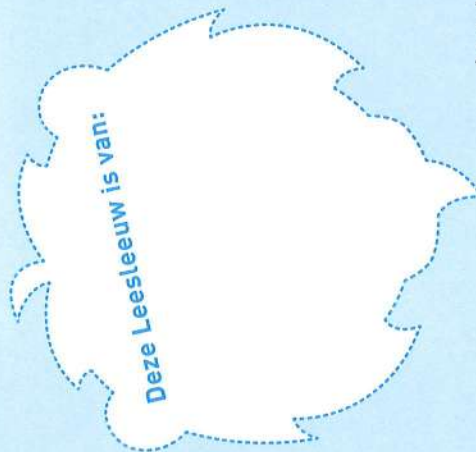

Zwijzen

Hans Hagen

Het is nacht, we gaan op jacht

Tekeningen van Philip Hopman

Leesleeuw 2010 | 2011
groep 4 | leerjaar 2

1. Ridder Jesse	Daniëlle Scothorst
2. De baard van Sinterklaas	Koos Meinderts
3. Wie durft?	Vivian den Hollander
4. De club van krabben	Ivo de Wijs
5. Muizenval	Anneke Scholtens
6. Ik vlieg, ik vlieg	Wim Hofman
7. (G)léén april	Mirjam Mous
8. Het is nacht, we gaan op jacht	Hans Hagen
9. De magische mobiel	Mirjam Oldenhavé
10. Wedstrijdboek	Dirk Nielandt

Leesleeuw is een uitgave van Uitgeverij Zwijsen, de grootste educatieve uitgeverij in het basis-
onderwijs op het gebied van lezen. De producten van Zwijsen sluiten aan bij de leesmethodes
en passen goed bij het leer- en denkniveau van kinderen. Andere uitgaven van Zwijsen zijn Boek-
toppers, Rompompom, Maan Roos Vis, roetsj!, Dolfje Weerwolffje en Jeugdjournaal Magazine.

© 1999 Tekst: Hans Hagen

© 1999 Tekeningen: Philip Hopman

Ontwerp: masja mols grafisch ontwerp, Tilburg

Vormgeving: De Witlofcompagnie, Antwerpen

Uitgeverij Zwijsen B.V., Tilburg

ISBN 978-90-487-0706-5

Voor België: Uitgeverij Zwijsen.be, Antwerpen

D/2011/1919/19

Niets uit deze uitgave mag worden vervaetvoudigd zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Hebt u vragen over Leesleeuw?

Bel dan de Leesleeuw-klantenservice.

Voor Nederland: (020) 551 87 31

Voor België: (03) 205 94 94

Hans Hagen

Het is nacht, we gaan op jacht

Tekeningen van Philip Hopman

Op het puntje

Het is vroeg in de avond.

Mila ligt in haar hangmat.

Ze hoort oma snurken.

Maar Mila kan niet slapen.

Ze heeft jeuk.

Ze kriebelt en krabbelt.

Haar armen en benen zitten vol bulten.

Kwaad kijkt ze omhoog.

Een zwerm muggen danst door de lucht.

'Mila probeert ze te tellen.

'... Tien, elf, twaalf ...'

Ineens komt er een mug op haar af.

Mila trekt vlug haar hoofd opzij.

Zzziii zzziii zzziii...

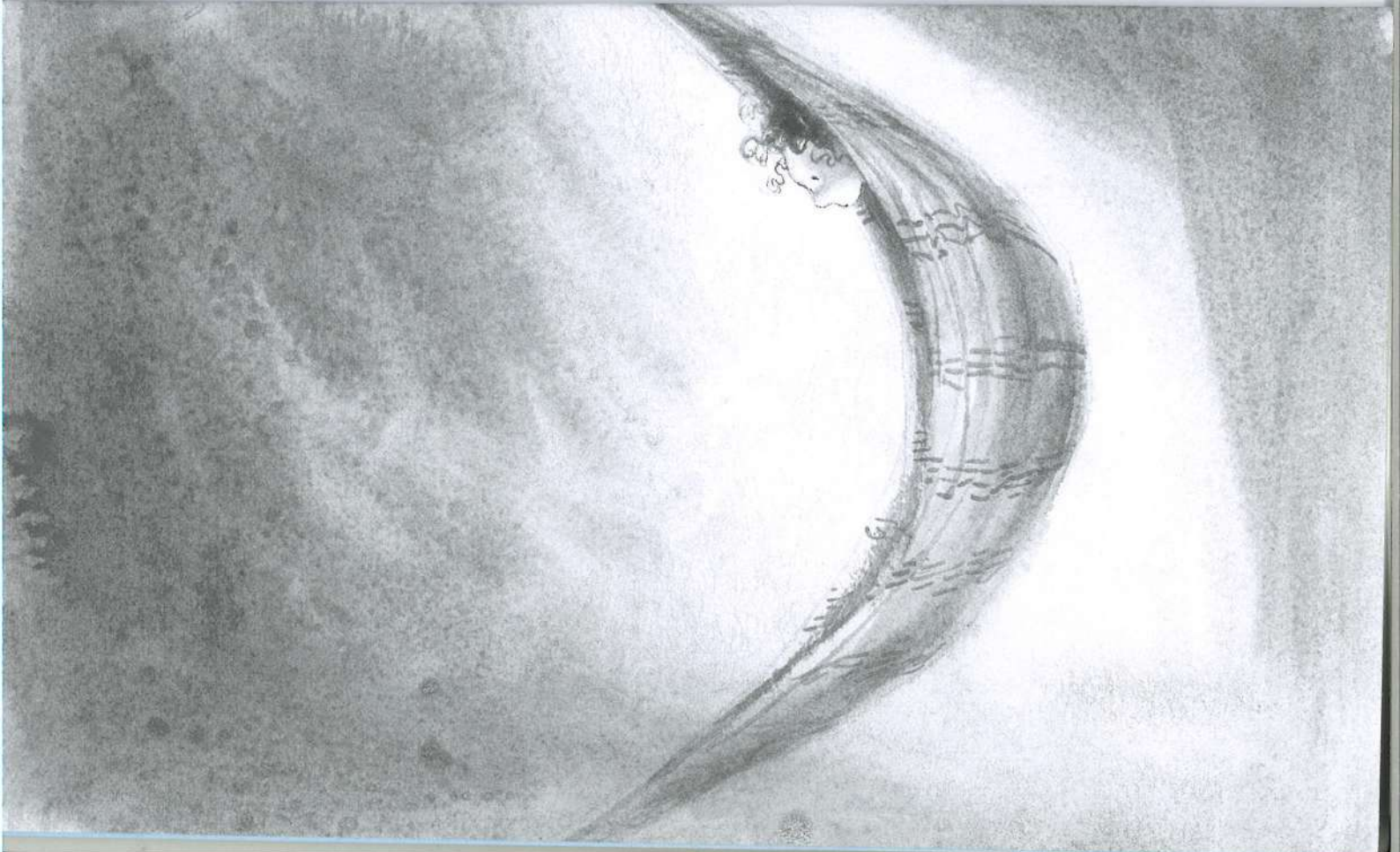
de mug vliegt voorbij.

Mila volgt hem met haar ogen.

Hihihhi... ze begint zacht te lachen.

De mug landt op oma's neus.

Precies op het puntje.

Mila

Mila buigt zich voorover.
Ze bekijkt de mug van dichtbij.
Wat een klein monster.
Ze telt zes kromme poten.
Een ronde kop.
Twee doorzichtige vleugels.
En achter aan het lijf een spitse punt.
Een gevaarlijk spitse punt.
'Ga weg, beest!'
Mila blaast zacht.
Even trillen de vleugels.
De voelsprietten waaien wild in het rond.
De poten schuifelen over oma's neus.
Maar de mug laat zich niet wegjagen.

Meisje Mug

'Hierheen!' roept Meisje Mug naar Moeder Mug.
'Hier is het goed.
Ik ruik bloed.'
Ze kijkt omhoog.
En dan verstijft ze van schrik.
Twee reusachtige ogen staren haar aan.
Het begint zacht te waaien.
Warme wind, voelt Meisje Mug
met haar sprietten.
'Ga van die neus af!' roept Moeder Mug.
'Kom terug!
Maar Meisje Mug luistert niet.
Haar maag knort.
Ze laat zich niet weggagen.

Mila blaast

Mila blaast iets harder.
'Ga van die neus af,' sist ze.
Maar de mug trekt zich niets van
haar aan.
Het achterlijf wipt omhoog.
De punt zwaait dreigend rond.
'Niet doen!' zegt Mila.
Ze blaast nog harder.
Maar het is al te laat.
'De spitse punt prikt in
omá's neus.'

Meisje Mug prikt

Vlug, vlug, denkt Meisje Mug.

Ik heb trek.

Wat een heerlijk warm windje.

Waar zal ik prikken?

Daar, naast die haar?

Of dwars door die sproet?

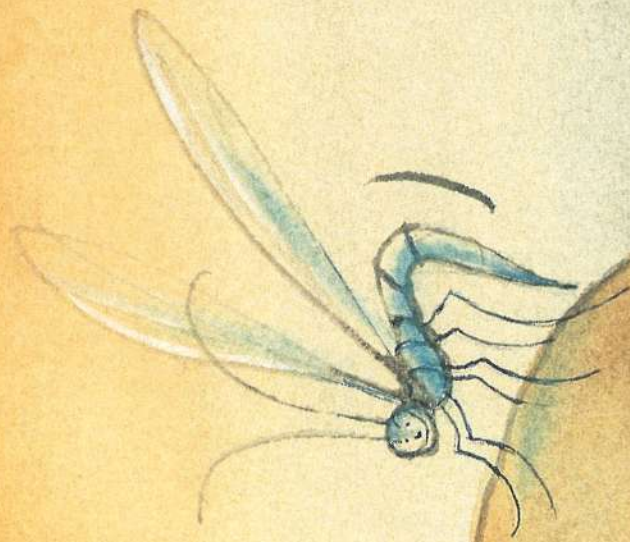
'Schiet nou toch op!' roept Moeder Mug.

'Och, kindje, kom terug.'

Maar Meisje Mug is eigenwijs.

Ze mikt nog eens goed.

En prikt ... ze proeft bloed.

Mila slaat

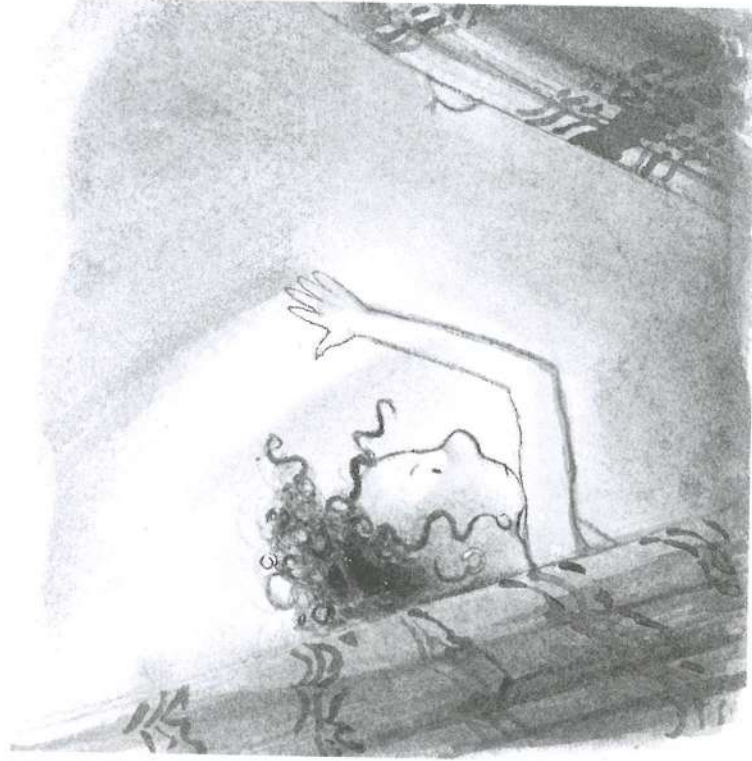
'Rotbeest.

Ik zal je krijgen,' sist Mila.

'Ik sla je plat!'

Haar hand suist door de lucht.

Maar de mug slaat snel zijn vleugels uit.

Meisje Mug ziet de dood

Moeder Mug schreeuwt:

'Pas op! Gevaar!'

Meisje Mug kijkt naar boven.

Een schim stormt op haar af.

Een hand, ziet Meisje Mug, de dood!

Snel springt ze opzij.

Haar vleugels slaan uit.

De dood giert razend voorbij.

Mila slaat mis

'**AU.**

Oma vliegt overeind.

Ze valt bijna uit haar hangmat.

'Au, mijn neus, wie doet dat?'

'Er zat een mug op,' zegt Mila.

'Hij prikte en toen ...'

'Je gaf me een klap!' roept oma boos.

Mila knikt. 'Stom, hè.'

'Is de mug dood?' vraagt oma.

Mila schudt haar hoofd.

Ze wijst naar het rieten dak.

Z z z i i i z z z i i i z z z z i i i . . .

De muggen dansen rond.

'Ze lachen je uit,' zegt oma.

'Maar we krijgen ze nog wel.

Wacht maar tot het helemaal donker is.'

Meisje Mug vlucht

'**AU,**' gilt Meisje Mug.

De voelsprietten knallen tegen haar kop.

Ze duizelt naar boven.

'Kindje toch,' zegt Moeder Mug kwaad.

'Je was bijna dood, bijna te laat.'

Meisje Mug knikt. 'Stom, hè.'

Ze kijkt naar beneden.

Een vinger wijst haar kant op.

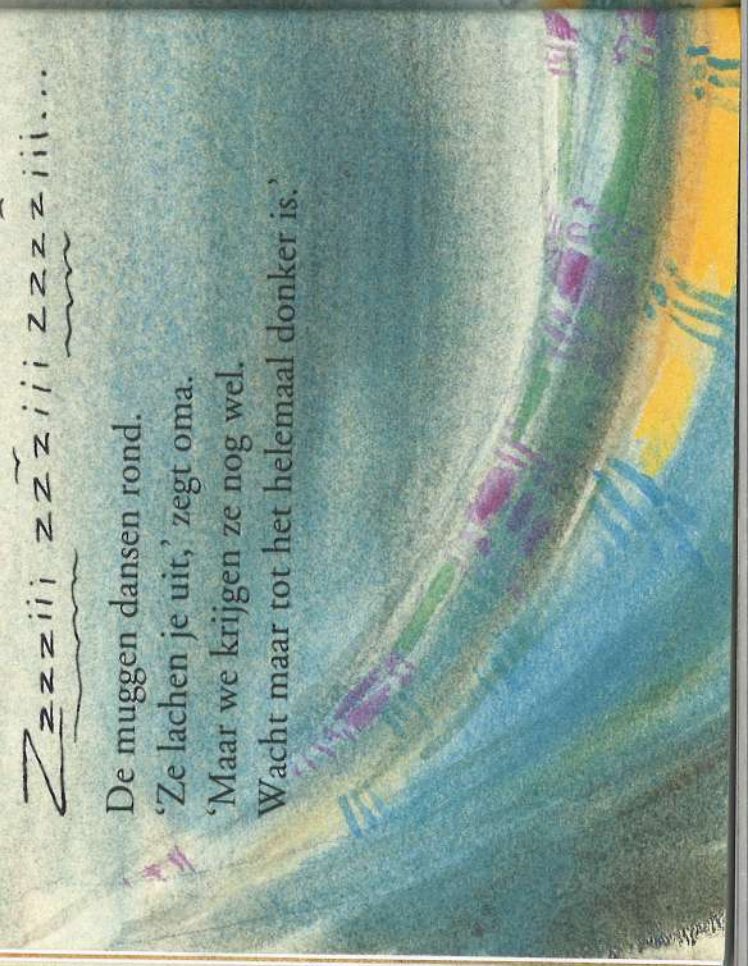
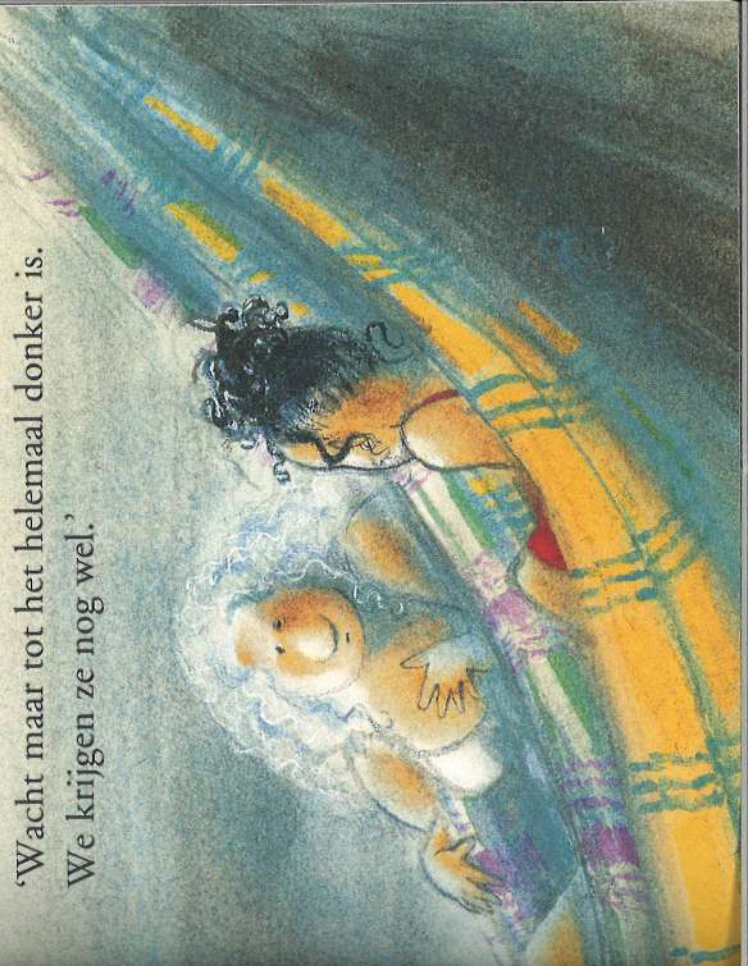
'Ze zoeken ons,' zegt Moeder Mug.

'Maar wij muggen zijn snel.'

H h h i i i h h h i i i i i i . . . . .

'Wacht maar tot het helemaal donker is.

We krijgen ze nog wel.'

De mensen

De nacht kruipt de hut in.

Mila ligt op haar rug.

Haar ogen prikken. Ze is moe.

'Oma,' vraagt ze, 'waar komt de nacht vandaan?'

'Ach,' zegt oma, 'de nacht.

Dat is een oud verhaal.

Ik zal het je vertellen.'

De muggen

Meisje Mug zoemt wat rond.

Ze heeft honger.

'Waarom gaan die mensen niet slapen?'

'Nog even geduld,' zegt Moeder Mug.

'Het donker kruipt de hut al in.

En alles wordt zwart.

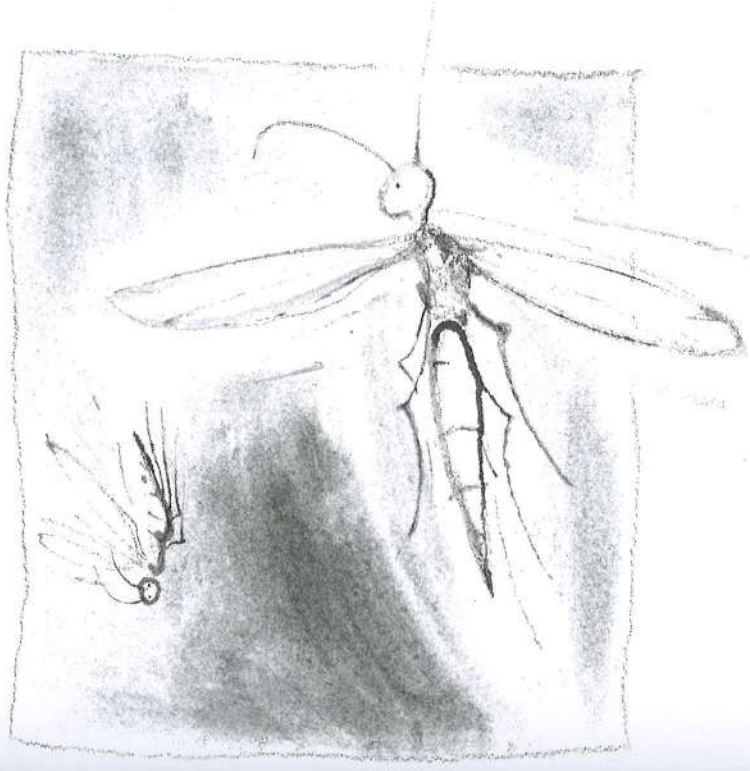
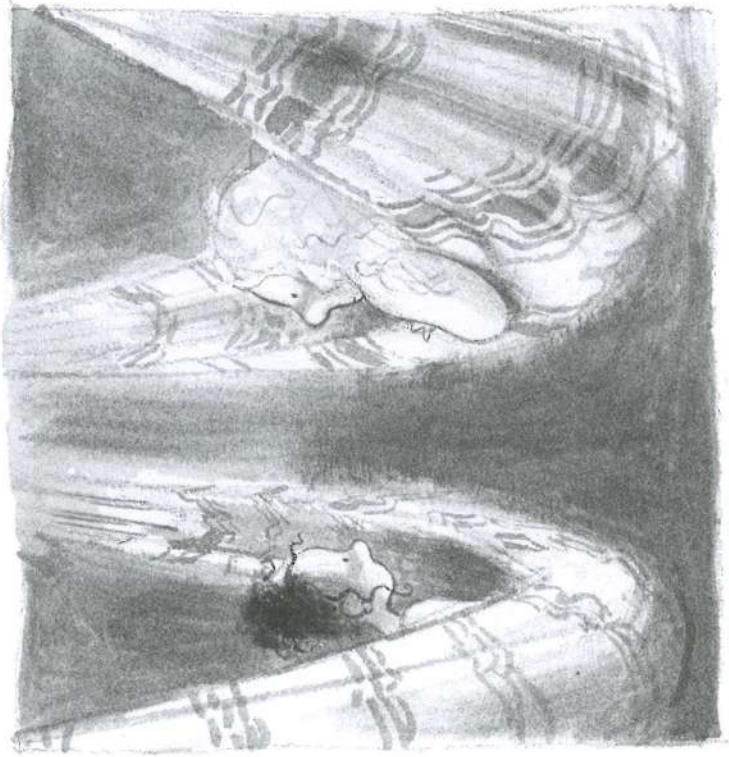
Zo zwart als Het Begin.'

'Welk begin?' vraagt Meisje Mug.

'Ach,' zegt Moeder Mug, 'Het Begin.

Dat is een oud verhaal.

Ik zal het je vertellen.'

Oma vertelt

'In het begin was er alleen maar licht.
De nacht was nog niet gevonden,' zegt oma.
'Altijd brandde de zon.
De mensen werden er gek van!
In die tijd leefde er een meisje.
Moedig Meisje noemen we haar nu.
Zij wilde de mensen helpen.
Zij ging op zoek naar de nacht.
Op een dag vertrok ze uit het dorp.
Hoog in de bergen vond zij een grot.
Moedig Meisje liep naar binnen.
De kleuren verdwenen.
Alles werd zwart.'
'Was ze niet bang?' vraagt Mila.
'Zo alleen in het donker?'
'Ze was niet alleen,' fluistert oma.
'Maar dat wist ze nog niet.'

Moeder Mug vertelt

'In het begin was het altijd donker.
De dieren van de nacht waren nog vrienden.
De uil, de muis en de kakkerlak.
De vleermuis, de mot en de mug.
Ze woonden bij elkaar in een pot ...'
'In een pot?' vraagt Meisje Mug.
'Ja, een pikzwarte pot.
Hoog in de bergen, diep in een grot.'

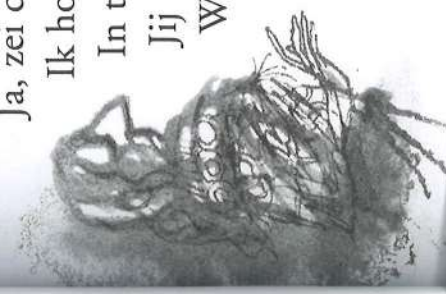
Moedig Meisje schreeuwt

'Moedig Meisje dwaalde rond.
Het was heerlijk koel in de grot.
Maar opeens pakte iemand haar vast.
Moedig Meisje voelde een hand.
Een oude, rimpelige hand.
Ze schreeuwde het uit.

'Help! Help!!'

Niet bang zijn, zei een stem.
Ik doe je geen kwaad.
W... w... wie bent u?
Moedig Meisje keek om zich heen.
Maar ze zag niets in het donker.
Ze hoorde alleen een stem die zei:
Ik ben de nachtwaker!
Moedig Meisje veerde op.
De nachtwaker? riep ze.

Ja, zei de stem.
Ik houd de nacht gevangen.
In twee zwarte potten.
Jij komt precies op tijd, meisje.
Want ik ben al zo oud.
Ik ga bijna dood ...'

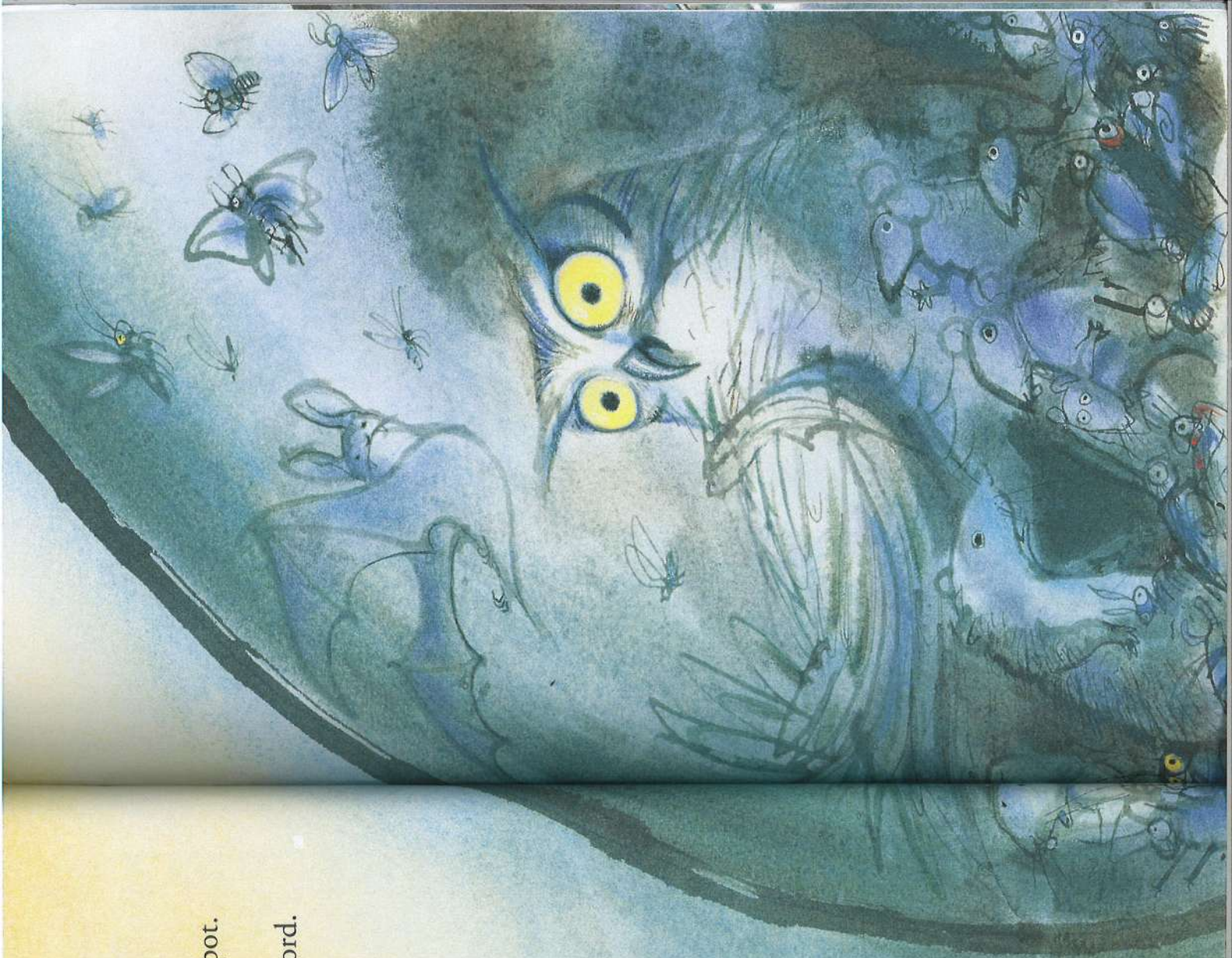

De dieren schrikken zich rot

'De dieren praatten met elkaar in de pot.
Of ze sliepen,' zegt Moeder Mug.
'Maar op een dag werd de rust verstoord.
Er klonk een vreselijke schreeuw.
Vlak bij de pot.
De dieren schrokken zich rot.
Ze schreeuwden het uit.

Help!

Wie maakt dat geluid?'

In de grot

'De nachtwaker zei:
Ik heb lang op je gewacht ...
Op mij? vroeg Moedig Meisje.
Ja, op jou.
Ik moet je iets vragen.
Wil jij de nieuwe nachtwaker zijn?
Bewaak jij de potten na mijn dood?
Moedig Meisje dacht even na.
Toen vroeg ze:
Zijn de potten dan van mij?
Mag ik ermee doen wat ik wil?
Waarom vraag je dat?
En Moedig Meisje zei:
De mensen hebben de nacht nodig.
Ze worden gek van het zonlicht.
Ik wil hen graag helpen.
Ik wil de nacht vrijlaten.
Doe dat niet! zei de nachtwaker.
Want er is een gevaar.
Een groot gevaar!

In de pot

'Stilte!

riep de vleermuis.
Ik heb de beste oren.
Misschien kan ik horen wat het is.
Hij luisterde aan de rand van de pot
en zei: ... Er is een gevaar.
Een groot gevaar!
De dieren raakten in paniek.
Ze riepen door elkaar.
De vleermuis kon niets meer verstaan.
Woedend vloog hij de pot rond en

ZZAPP !!

Hij beet een van de muggen dood.
Dat was het eind van de vrede.
Het eind van de vriendschap.'

De nachtwaker gaat dood

'Er zijn twee potten, zei de nachtwaker.
De ene pot brengt geluk.
De andere narigheid.
Door de ene pot kun je rustig slapen.
De andere houdt je juist wakker.
Maar de potten zien er hetzelfde uit.
Welke brengt geluk?
Welke narigheid?
Ik weet het niet ...
De stem werd zwakker.
Wacht! riep Moedig Meisje.
Ga nog niet dood.
Ik wil nog één ding weten.
Wat zit er in de pot van narigheid?
Het bleef stil in de grot.
De nachtwaker was dood.
Moedig Meisje huilde.'

De muggen huilen

'Alle muggen huilden om de dode.
Behalve één,' zegt Moeder Mug.
'Kwaad vloog ze op de vleermuis af.
Dapper was ze, en wild.
Ze prikte de moordenaar waar ze kon.
Maar toen werd de pot opgetild.'

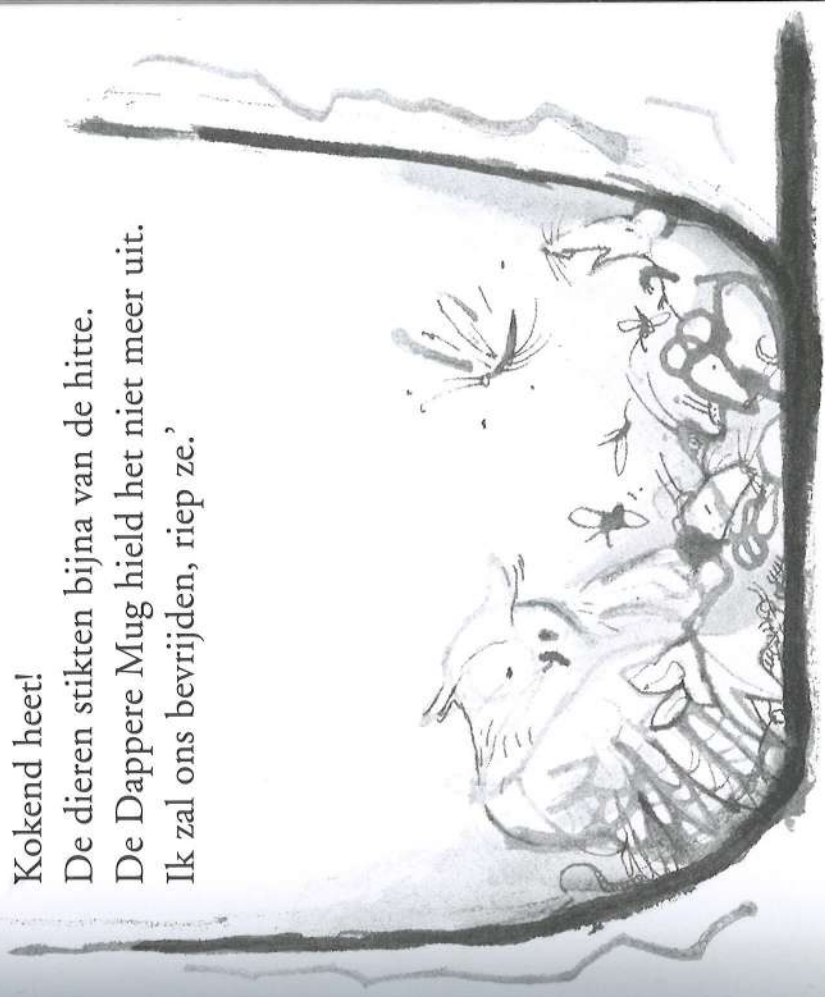
Buiten de grot

'Moedig Meisje tilde de eerste pot op.
Ze kon hem bijna niet dragen,' zegt oma.
'Zwetend kwam ze bij de uitgang.
Het zonlicht leek nu nog feller.
Ze kreeg weer pijn in haar ogen.
Snel zette ze de pot neer en ging terug.
Na lang zoeken vond ze de tweede pot.
Die sleepte ze ook naar buiten en ...
de potten waren echt hetzelfde.
Moedig Meisje zag geen verschil.
Twee pikzwarte potten.
De een vol geluk.
De ander vol narigheid.'

Paniek in de pot

'Er was paniek in de pot,' zegt Moeder Mug.
'De dieren werden door elkaar geschud.
Even later werd de pot weer neergezet.
Eindelijk rust, dachten de dieren.
Maar ze vergisten zich ...'
'Werd de pot weer opgetild?'
vraagt Meisje Mug.
'Nee, het werd warm in de pot.
Steeds warmer.
Kokend heet!
De dieren stikten bijna van de hitte.
De Dappere Mug hield het niet meer uit.
Ik zal ons bevrijden, riep ze.'

De nacht schiet omhoog

'Moedig Meisje rook aan de potten.

Ze voelde en luisterde.

In welke zat het geluk?

In welke de narigheid?

Ze wist het niet.

Toen nam ze een besluit.

Ze maakte de potten open.

Allebei!

Uit de ene schoot de nacht omhoog.

Het zwart waaierde uit over de wereld.

De ogen van Moedig Meisje kregen rust.

Wat een geluk!

Maar uit de andere pot kwam de narigheid.

Een zwerm muggen vloog

op Moedig Meisje af.

Ze werd geprikt.

Al snel zat ze onder de bulten.'

'Net als wij,' zegt Mila.

'Ja, net als wij.'

De muggen vallen aan

'Aan de kant, riep de Dappere Mug.
Ik duw het deksel eraf!
Ze legde haar sprieten in haar nek.
Ze nam een aanloop en schoot omhoog.
Het deksel knalde van de pot af.
Frisse lucht! Gered!
De dieren zwermden uit.
De vleermuis vloog de grot in.
De mot dwarrelde weg.
Maar de muggen bleven bij de pot.
Ze roken iets lekkers: bloed!
Echt mensenbloed!
'Net als wij,' lacht Meisje Mug.
'Ja, net als wij.'

Het is nacht

'Moedig Meisje gaf ons de nacht.
Wij kunnen in het donker slapen.
Daar ben ik blij om,' zegt oma.
'En de muggen?' vraagt Mila.
'Daar gaan wij wat aan doen,' lacht oma.
zzzii zzzii zzziii...
zzzii zzzii zzziii...

'Hoor je ze zoemen?
Kom uit je hangmat.
Het is nu helemaal donker.
Het is nacht.

We gaan op jacht!

We gaan op jacht

'De Dappere Mug gaf ons de vrijheid.
Daar ben ik blij om,' zegt Moeder Mug.
'Maar we moeten voor onszelf zorgen ...'
'Ja,' zegt Meisje Mug, 'ik heb honger!'

Hhiii hhiii hhiii.....

'Zie je die mensen daar?

Kom met me mee.

Het is nu helemaal donker.

Het is nacht.

We gaan op jacht !'

